

Brak chęci podjęcia pracy podstawą odmowy przyznania świadczenia

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: niedziela, 29, kwiecień 2018 14:38

Bernadeta Skóbel

Odśłony: 3170

Egzekwowanie od podopiecznych pomocy społecznej obowiązku współdziałania z organem pomocowym jest istotne również z tego powodu, że pomoc ta nie może się sprowadzać do prostego rozdawnictwa świadczeń i tym samym wykształcania nieprawidłowych nawyków. W związku z tym uzasadnione jest stwierdzenie, że bierna bądź roszczeniowa postawa podmiotów objętych pomocą społeczną może spowodować odmowę przyznania świadczenia bądź wstrzymanie wypłaty świadczenia, o czym mowa w art. 11 ustawy o pomocy społecznej. Wyrok WSA w Warszawie z 27 marca 2018 r. sygn. VIII SA/Wa 760/17.

Sąd w rozpatrywanej sprawie odmowy przyznania zasiłku celowego zwrócił uwagę, że skarżąca nie wykorzystuje własnych możliwości i uprawnień, aby przezwyciężyć i poprawić swoją sytuację bytową, jak i nie wykazuje gotowości do jakiegokolwiek aktywizacji zawodowej, pomimo posiadania wykształcenia w kilku kierunkach. Nadto nie wykazała chęci skorzystania z przedstawionych przez pracownika socjalnego propozycji pracy, które - w jej ocenie - są dla niej poniżające. Zdaniem Sądu taka postawa nie zasługuje na aprobatę i świadczy jedynie o braku chęci podjęcia przez skarżącą działań zmierzających do przezwyciężenia swojej sytuacji życiowej i usamodzielnienia się. Postawa skarżącej wskazywała na brak woli współdziałania z organami pomocowymi. Sąd wskazał, że oczekuje ona zaspokojenia wszystkich swoich potrzeb ze środków pomocy społecznej, a ze swojej strony nie podejmuje działań zmierzających do poprawy swojej sytuacji bytowej. W tych okolicznościach przyznawanie skarżącej pomocy w formie zasiłku okresowego z powodu bezrobocia byłoby niezgodne z podstawowymi założeniami ustawy o pomocy społecznej.

Źródło: [CBOSA](#)